

Skutky apoštolov (v moci Ducha Svätého)

Nehľadte len, On príde znova!

Len čo to povedal, vzniesol sa im pred očami do výšin a oblak vzal im Ho spred očí. 10 A ako tak uprene hľadeli do neba, keď odchádzal, ajhľa, dvaja mužovia v bielom rúchu postavili sa vedľa nich 11 hovoriac: Mužovia galilejskí, čo stojíte a hľadáte do neba? Tento Ježiš, ktorý vám bol vzatý do neba, príde zase tak, ako ste Ho videli odchádzať do neba. Po vstúpení¹² Potom sa vrátili do Jeruzalema z vrchu Olivového, ktorý je blízko Jeruzalema, vzdialený od neho na cestu sobotného dňa. 13 Keď tam prišli, vstúpili Peter, Ján, Jakub, Ondrej, Filip, Tomáš, Bartolomej, Matúš, Jakub Alfeov, horlivec Šimon a Judáš Jakubov do vrchnej dvorany, kde občas bývali. 14 Tí všetci jednomyselne zotrvali na modlitbách spolu so ženami, s Máriou, matkou Ježišovou, a s Jeho bratmi. Sk 1, 8-12

hist. exkurz o vzatí do neba:

O vstúpení na nebo hovorí aj Lívius (59 pnl - 17 nl), keď bol Romulus ako kráľ vzatý vo vetre do neba a nebolo ho. Preto bol uctievaný ako boh **Quirinus** (z toho je aj čestné pomenovanie Rimanov – *Quirites*). Podľa inej povesti Romula zavraždili senátori, aby sa zbavili kráľovskej moci.

O vzatí do neba sa píše aj v 2Kr 2, o Eliášovi, ako bol vzatý do neba na ohnivom koči.

-text o nanebovstúpení JKrista zdôrazňuje dve veci: Ježišov vstúpenie na nebo a teda aj oslávenie a nemenej dôležitú vec: Kristov druhý príchod. K tomu patrí očné svedectvo učeníkov "vzniesol sa im pred očami do výšin..." je to zdôraznené 5x v tomto texte, teda jedná sa o dôležité svedectvo, nenapadnuteľné. Svedectvo o vstúpení do neba je potvrdené aj dvoma anjelmi, podobne ako pri Ježišovom prázdnom hrobe, svedectvo dvoch je pravdivé. Sám Ježiš sa zjavoval 40 dní a teda bolo dosť svedkov, ktorí mohli potvrdiť jeho reálne vzkriesenie.

-podobne ako v príbehu o Ježišovom premenení Lk 9,34

A čo Mária, podľa katolíckej cirkvi zaživa vzatá do neba?

Prvého novembra 1950 pápež Pius XII. vyhlasuje mariánsku dogmu o Nanebovzatí ako štvrtú v dejinách, po dogmách o Máriinom božskom materstve, o jej večnom panenstve a o jej Nepoškvrnenom počatí. Dogma bola vyhlásená na základe mnohých žiadostí po predbežnej konzultácii svetového episkopátu o jedno storočie neskôr ako dogma o Nepoškvrnenej vyhlásená pápežom Piom IX: v r. 1854. Obidve tieto dogmy charakterizuje fakt, že nemajú vyslovene biblický základ, ale opierajú sa o tradíciu Cirkvi, ktorá počas storočí verila a slávila tieto mariánske výsady na základe „zmyslu pre vieru“ kresťanov katolíkov, t. j. na základe spoločných ustanovení týkajúcich sa týchto právd viery zo strany Cirkvi.

viac na http://sk.wikibooks.org/wiki/Dogmatika/Mária_vzatá_do_neba

Smútok učeníkov

-učeníci však nemajú hľadiť do neba, stáť a dívať sa za ním. Majú splniť Ježišove slová z 1,8: "Prijmite moc Ducha Svätého, ktorý zostúpi na vás a budete mi svedkami aj v Jeruzaleme, aj po celom Judsku, aj v Samárii a až do posledných končín zeme." Pritom všetko nesmú zabudnúť na to, že Pán cirkvi príde na konci vekov tak zjavne, ako to zaručuje svedectvo apoštolov.

Príde, ako ste Ho videli odchádzať

Tento Ježiš, ktorý vám bol vzatý do neba, príde zase tak, ako ste Ho videli odchádzať do neba. Jeho odchod bo z vrchu Olivového (v.12.) a teda sem, na vrch Olivový sa aj vráti. Zachariáš 14:4 "V ten deň zastanú Jeho nohy na Olivovom vrchu, ktorý leží východne od Jeruzalema, takže sa Olivový vrch rozštiepi spolovice na východ a na západ. Vznikne veľmi veľké údolie a ustúpi polovica vrchu na sever a polovica na juh."

Olivový vrch alebo Olivová hora je vrch vo východnom Jeruzaleme. Na jeho západnom svahu sa nachádza najväčší židovský cintorín na svete. Na jeho vrchu je Getsemanská záhrada. Podľa niektorých prameňov je pod touto horou geologický zlom, ktorý by nasvedčoval pravdivosti Zachariášovho textu: polovica hory sa pohne k juhu a druhá k severu a vznikni medzi nimi údolie.

"Tak aj Kristus bol len raz obetovaný, aby vzal na seba hriechy mnohých, a druhý raz sa zjaví nie pre hriech, ale na spásu tým, čo ho očakávajú". (Žid 9,28)

Nikto nevieme, kedy sa to stane, ale zatiaľ je tu Duch Svätý, ktorý nás učí všetko potrebné o Bohu, o Pánovi Ježišovi Kristovi. Je síce v nebi, ale môžeme sa s ním rozprávať cez DSvätého, lebo to čítame v R 8,26-27: *"A tak aj Duch prichádza na pomoc našej slabosti. Lebo my nevieme, za čo sa máme modliť, ako náleží, ale sám Duch prihovára sa za nás vzdychaním nevysloviteľným. A Ten, ktorý skúma srdcia, vie, čo má Duch na mysli, že sa totiž tak prihovára za svätých, ako Boh chce."*

Naše chápanie času súvisí s úzkosťou, akú prežívame vzhľadom na tzv. meškanie príchodu. Zvlášť v západnej kultúre ovplyvňuje časová presnosť naše predstavy o tejto udalosti. Ak sa hovorí, že niečo sa čoskoro stane, v našej kultúre očakávame, že sa to zakrátko naozaj stane. Spôsob myslenia ľudí na Východe je iný. Prostredie, v ktorom žili a pôsobili biblickí pisatelia, oveľa viac zdôrazňovalo aspekt istoty a nepochybnosti nejakej udalosti; čas bol až druhoradý.

Už v záhrade Eden dal Boh prvým ľuďom zaslúbenie o prvom príchode. Svet musel čakať tisícky rokov, kým sa splnilo. A keď nastal Bohom stanovený čas, pastierom bolo zvestované: „V Dávidovom meste sa vám dnes narodil Spasiteľ, Kristus Pán.“ (Luk 2,11)

Zaslúbenie nezlyhalo, pretože bolo zakotvené na neotrasiteľnom slove živého Pána Boha. Tak to bude aj v prípade druhého príchodu Ježiša Krista.